

College Rechtbank Amsterdam, sector bestuursrecht

AWB 94/7867

Partijen J.M. S.F. te Amsterdam,
verzoeker,
tegen
B. en W. van Amsterdam te Amsterdam,
verweerder.

1. Aanduiding bestreden besluit

Besluit van verweerder van 21 september 1994, nummer 2679/94.

2. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 19 juli 1994 heeft verweerder de sluiting bevolen van café de Vrije Mensch, gevestigd aan de Rozengracht nr. 160, van welk café verzoeker exploitant en voor 50% mede-eigenaar is. Op 13 september 1994 heeft verzoeker tegen dat besluit een bezwaarschrift ingediend, welk bezwaarschrift op 13 september 1994 bij de P.T.T. ter verzending is aangeboden. Bij het bestreden besluit van 21 september 1994 is het bezwaar van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen voornoemd besluit heeft mr. M. Ris, advocaat te Amsterdam, namens verzoeker op 26 september 1994 beroep ingesteld bij de rechtbank en op gelijke datum bij de President van de rechtbank te Amsterdam een verzoekschrift tot het treffen van een voorlopige voorziening ingevolge artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ingediend.

Van de zijde van verweerder zijn desgevraagd de op dit geding betrekking hebbende stukken ingezonden. De stukken zijn in afschrift aan de gemachtigde van verzoeker verzonden.

Het verzoek is behandeld ter openbare terechtzitting van 18 oktober 1994, alwaar verzoeker in persoon is verschenen bijgestaan door mr. M. Ris voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. M.F.W. Boermans, medewerker van de Hoofdafdeling Algemeen Bestuurlijke en Juridische Zaken van de gemeente Amsterdam.

3. Motivering

Ingevolge artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient te worden nagegaan of onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, het treffen van een voorlopige voorziening vereist.

Bij de vereiste belangenafweging gaat het om een afweging van enerzijds het belang van de verzoeker dat een onverwijlde voorziening wordt getroffen en anderzijds het door de onmiddellijke uitvoering van het besluit te dienen belang.

Bij de beoordeling van het geschil wordt uitgegaan van de navolgende feiten en omstandigheden.

Verzoeker is sinds oktober 1992 exploitant van het café de Vrije Mensch en is tevens mede-eigenaar. Het betreft een goedlopend café waaruit hij het grootste deel van zijn inkomen verwerft. Ten tijde van de sluiting van het litigieuze café zat verzoeker in voorlopige

hechtenis op verdenking van heling, welke helingsactiviteiten mede vanuit het café zouden hebben plaatsgevonden. Verzoeker is op 27 juni 1994 in verzekering gesteld en vervolgens in bewaring voor de duur van tien dagen waarna de rechtbank de gevangenhouding heeft bevolen. In appèl heeft het gerechtshof te Amsterdam op 3 augustus 1994 het bevel gevangenhouding vernietigd waarna verzoeker onmiddellijk op vrije voeten werd gesteld.

Verzoeker was tot 3 augustus jl. niet op de hoogte van de sluiting van het perceel. Het besluit waarbij de sluiting van het café werd bevolen heeft verzoeker niet ontvangen. Eerst op de dag van zijn invrijheidstelling heeft verzoeker kennisgenomen van de sluiting van het litigieuze café. De raadvrouw van verzoeker heeft direkt contact opgenomen met de Officier van Justitie mr. C.G.M. Goes, die aan haar heeft meegedeeld dat het café niet op last van justitie was gesloten. Vervolgens heeft mr. Ris contact opgenomen met de gemeente Amsterdam. Eerst op 8 september 1994 werd de inhoud van het bevel aan de raadvrouw van verzoeker gefaxed en was verzoeker op de hoogte van de gronden waarop tot sluiting van het café is besloten.

Op 6 juli 1994 is door de regiopolitie Amsterdam-Amstelland informatie aan verweerder verschaft bestaande uit verklaringen van verdachten, waaruit bleek dat er in het café strafbare feiten plaatsvonden en werd aan verweerder verzocht het café te sluiten. Bij brief van 12 juli 1994 is door de politie aanvullende informatie verschaft. Voorts is er beschikbaar een proces-verbaal van observatie van de gemeente-politie waaruit blijkt dat het café De Vrije Mensch is geobserveerd.

Verweerder heeft zijn sluitingsbevel gegrond op het politie-onderzoek waaruit onder meer zou blijken dat:

café de Vrije Mensch fungeerde als verzamelpunt en uitvalsbasis van zakkenrollers

er sprake was van helingsactiviteiten die de beheerder van het café kennelijk niet heeft tegengaan en

die feiten en omstandigheden de vrees wettigden dat het geopend blijven van de horeca-inrichting een ernstig gevaar voor de openbare orde opleverde.

Op 13 september 1994 heeft verzoeker zijn bezwaarschrift tegen het bevel tot sluiting ter post aangeboden. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat er sprake is van een verschoonbare termijn overschrijding nu hij door bijzondere omstandigheden niet eerder dan 3 augustus 1994 op de hoogte was van de sluiting van het litigieuze perceel en hij pas op 9 september daaropvolgend kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van het bevel tot sluiting en hij om die reden niet eerder in staat was een bezwaarschrift in te dienen.

Verzoeker meent dat hij in ieder geval tot 14 september 1994 de gelegenheid had een bezwaarschrift in te dienen en nu het bezwaarschrift binnen die termijn, te weten op 13 september 1994 is ingediend dit tijdig is geschied en hij in zijn bezwaarschrift ontvankelijk dient te worden verklaard.

Verzoeker stelt dat hij het bezwaarschrift zo spoedig mogelijk heeft ingediend en dat hij door omstandigheden, buiten zijn schuld gelegen, niet eerder van het bevel heeft kunnen kennismaken. Mede door vakanties bij het parket en de gemeente heeft het lang geduurd voordat duidelijk was wie het bevel tot sluiting had gegeven en om over het bevel te

beschikken. Voorts is door verzoeker gesteld dat ten aanzien van de strafbare feiten die volgens de politie in het café zouden hebben plaatsgevonden het nog niet zeker is dat de officier van justitie tot vervolging zal overgaan.

Verzoeker bestrijdt dat er vanuit zijn café illegale activiteiten hebben plaatsgevonden en hij in ieder geval indien hij strafbare feiten constateerde deze tot het uiterste heeft geweerd.

Verweerder stelt zich op het standpunt, gelijk het advies van de bezwaarschriftencommissie van 19 september 1994, dat verzoeker de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift met twee weken heeft overschreden en reeds in een eerder stadium een bezwaarschrift had kunnen indienen en dat later had kunnen aanvullen zodra hij kennis had kunnen nemen van de inhoud van het bevel. Verweerder is van mening dat een belanghebbende zo spoedig mogelijk een bezwaarschrift moet indienen en niet de volle beroepstermijn van zes weken toekomt als hij op een later tijdstip van het besluit heeft kennis genomen. Verweerder is voorts van mening dat verzoeker vanaf 3 augustus 1994 tot 30 augustus 1994 de tijd heeft gehad om een bezwaarschrift in te dienen en hij in staat was een ongemotiveerd bezwaar in te dienen met behoud van rechten. Nu verzoeker een langere termijn heeft genomen is hij, naar de mening van verweerder, niet-ontvankelijk in zijn bezwaar en dient het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening te worden afgewezen.

Met betrekking tot de sluiting van het litigieuze café stelt verweerder dat dit is geschied naar aanleiding van de informatie die door de politie is verstrekt en dat het een maatregel van openbare orde betreft die geen waarschuwing vooraf vereist.

Overwogen wordt als volgt:

Met betrekking tot een termijnoverschrijding bepaalt artikel 6: 11 van de Algemene wet bestuursrecht het volgende:

'Ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.'

Het bezwaarschrift van verzoeker had, uitgaande van de termijn van zes weken, uiterlijk op 30 augustus 1994 ingediend moeten worden.

Vast staat dat verzoeker ten tijde van het bestreden besluit in voorlopige hechtenis zat en vervolgens in bewaring. Dit kan zeker worden aangemerkt als een bijzondere omstandigheid die de indiener van het bezwaarschrift, in casu verzoeker, betrof, zodat naar dezerzijds voorlopig oordeel te dien aanzien sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding.

Nadat verzoeker op 3 augustus jl. op vrije voeten werd gesteld heeft hij kennis kunnen nemen van de sluiting van het café waarvan hij exploitant en mede-eigenaar is. Verzoeker heeft vanaf dat moment getracht te achterhalen wie het besluit tot sluiting had genomen. Hij heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat hij, zo spoedig als mogelijk was, het bezwaarschrift heeft ingediend. Immers, in de uitleg van artikel 6: 11 Awb wordt mede bepaald dat een omstandigheid die tot verschoonbare termijnoverschrijding kan leiden is het geval dat het bestuursorgaan nalaat melding te maken van de mogelijkheid bezwaar of beroep in te stellen. Nu verzoeker pas op 9 september 1994 kennis heeft kunnen nemen van de inhoud van het bevel kan hij ook niet eerder dan op die datum op zijn mogelijkheid tot het instellen van een

bezwaarschrift zijn geweest. Spoedig na de datum van de ontvangst van het besluit, te weten op 13 september 1994, heeft verzoeker een bezwaarschrift ingediend.

Op grond van het vorenstaande is sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding in de zin van artikel 6:11 Awb en is derhalve het bezwaar van verzoeker bij het bestreden besluit ten onrechte niet ontvankelijk verklaard. Het besluit kan om die reden niet in stand blijven.

Er zijn termen aanwezig om met toepassing van het bepaalde in artikel 8:86 tevens uitspraak te doen in de hoofdzaak.

Voorts wordt nog het volgende overwogen.

Ten aanzien van de informatie die heeft geleid tot de sluiting van het café is van toepassing artikel 85 van de Algemene Plaatselijke Verordening, die luidt:

'1. Behalve in geval de situatie als bedoeld in artikel 84 (sluiting gebouwen in verband met hard drugs) zich voordoet, kan de Burgemeester, indien de openbare orde dit vereist, de sluiting bevelen van een gebouw een gedeelte van een gebouw dan wel een vaartuig of van een andere ruimte welke voor het publiek openstaat indien:

a daar is gehandeld in strijd met het bepaalde in artikel 1 van de Wet op de kansspelen;

b daar door misdrijf verkregen voorwerpen zijn gekocht, te koop aangeboden, verkocht dan wel bewaard of verborgen;

c daar discriminatie heeft plaatsgevonden naar ras, geslacht of seksuele gerichtheid;

d zich daar andere feiten hebben voorgedaan die de vrees wettigen dat het geopend blijven van dat (gedeelte van het) gebouw, dat vaartuig of die ruimte ernstig gevaar oplevert voor de openbare orde.

2. De Burgemeester trekt het bevel tot sluiting in zodra de openbare orde naar zijn oordeel de voortzetting van de sluiting niet langer vereist.'

Op basis van de informatie die door de politie aan verweerder is verstrekt is het aannemelijk dat er in het café De Vrije Mensch sprake was van activiteiten op grond waarvan sprake was van verstoring van de openbare orde als bedoeld in artikel 85 lid 1 sub b voornoemd, naar dezerzijds voorlopig oordeel is ook overigens niet gebleken van feiten of omstandigheden op grond waarvan zou moeten worden gezegd dat het bevel tot sluiting ten onrechte is genomen.

Op grond van het vorenstaande en met inachtneming van hetgeen overigens uit de stukken en het verhandelde ter terechtzitting is gebleken wordt het verzoek voor het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen en wordt het beroep in de hoofdzaak gegrond verklaard, zodat als volgt wordt beslist.

4. Beslissing

De president van de rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;

- bepaalt dat verweerder binnen 6 weken na verzending van de uitspraak een nieuwe beslissing neemt op het bezwaarschrift;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten aan de zijde van verzoeker begroot op f1.420,= (zegge: eenduizendvierhonderdewintig gulden) te betalen door de gemeente Amsterdam;
- bepaalt dat de gemeente Amsterdam het griffierecht ad f200,= (zegge: tweehonderd gulden) aan verzoeker vergoedt.

25 oktober 1994